

dávání peněz na domácnost, a uložil jí, by přebytky po zapravení nákladů na vedení domácnosti uložila na vkladní knížky, svěřil jí dále peníze stržené za prodané nemovitosti, by je uložila na vkladní knížku. Žalovaná podle tohoto příkazu uložila přebytky po zaplacení nákladů na domácnost jakož i útržek za prodanou nemovitost na vinkulované vkladní knížky, o něž ve sporu jde. Žalovaná dala o své újmě vinkulovati obě vkladní knížky hesly, které nesdělila žalobci. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalovanou, by zrušila vinkulaci vkladních knížek do dvaceti čtyř hodin, po případě. by mu v téže lhůtě oznámila hesla tak, by mohl s vklady na vkladních knížkách volně disponovati. Žalobě bylo vyhověno soudy v všech třech stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Podle zjištění nižších soudů šlo mezi stranami o poměr zmocnitelský podle § 1002 a násl. obč. zák. Právním účinkem tohoto poměru jest, že zmocněnec koná právní jednání za jiného s úmyslem a účinkem, že jeho jednání platí za jednání jiného (zmocnitele). Důsledkem toho jest obchod uzavřený zmocněncem v mezích udělené plné moci účinným pro zmocnitele, takže práva a povinnosti z tohoto obchodu nepřislušejí zmocněnci, nýbrž zmocniteli (Stubenrauch II., str. 217, Krainz-Ehrenzweig § 113). Nenabyla tudíž žalovaná práv z úkonů předsevzatých jí z příkazu žalobce, nýbrž nabyt je žalobce. Uložila-li tudíž žalovaná na vkladní knížky z příkazu žalobce přebytky z jeho vybraných honorářů, a uložila-li na vkladní knížky útržek docílený za nemovitost žalobce, nenabyla tím vlastnického práva ani na vkladních knížkách ani na vkladech v nich uložených, nýbrž nabyt vlastnické právo i na knížkách i na vkladech jen žalobce, a to právě následkem právního poměru, vzniklého smlouvou zmocnitelskou mezi žalobcem a žalovanou. Ano bylo zjištěno, že žalovaná dala o své újmě vinkulovati obě knížky hesly, která žalobci nesdělila, nelze říci, že obstarala věc pilně a poctivě, jak byla jako zmocněnec povinna podle § 1009 obč. zák. Podle tohoto ustanovení je pak žalovaná povinna vydati žalobci jako zmocniteli vše, co má ve svých rukou z obstarávání svěřených jí věcí, a je tudíž také povinna odstraniti překážky, jimiž o své újmě znemožnila žalobci, by se svým vlastnictvím volně a neomezeně nakládal.

Čís. 10677.

Stačí, když vypovídáný, podáváje u soudu včas ústně do protokolu námitky proti výpovědi, přednesl skutečnosti opodstatňující určitou námitku, třebaže příslušný přednes nedopatřením kancelářského úředníka nebyl pojat do protokolu o námitkách.

Ochrana nájemců.

Majitel bytu, jenž sám byt najal a platil činži až do svého odchodu z bytu, nebyl oprávněn předati byt pronajímateli s tím, že jest jeho věcí,

zda ponechá příslušníky domácnosti v bytě čili nic, nýbrž v nájemní smlouvě bylo pokračováno s příslušníky domácnosti, již neprohlásili výslovně, že nechtějí pokračovati v nájemním poměru (§ 6 zák. na ochr. náj.).

(Rozh. ze dne 9. dubna 1931, Rv II 198/31).

Manželé Leopold a Hermína Sch-ovi bydleli v domě Josefy Sch-ové. Leopold Sch. přesídlil do ciziny a v bytě zůstala Hermína Sch-ová, již dala Josefa Sch-ová výpověď z nájmu, tvrdíc, že byt byl najat Leopoldem Sch-em, jenž při vystěhování do ciziny dal výpověď z nájmu. Hermína Sch-ová uvedla v protokolárních námitkách, že byla umluvena jednoměsíční výpověď. Dále přednesla za řízení v první stolici, že úředníku, jenž s ní sepisoval námitky, uvedla jako další námitku, že najala byt společně se svým manželem již roku 1927, manžel že pak odešel do ciziny. Kancelářský úředník, jenž sepisoval námitky, potvrdil za řízení v první stolici, že Hermína Sch-ová přednesla i tuto námitku, že však do protokolu pojal jen první námitku, pokládaje ji za nejdůležitější. **Procesní soud první stolice** námitkám vyhověl a výpověď zrušil. **Důvody:** Rozhodným pro posouzení přípustnosti námitek jest buď písemné podání neb ústní přednes. Ústní přednes byl neúplně protokolován. Neúplná protokolace byla doplněna svědeckým výsledkem úředníka sepsavšího protokol a nelze pokládati za opožděný přednes prokázaný výsledkem tohoto úředníka. Na tom nemění nic, že žalovaná, zřejmě nezkušená v postupu u soudu, protokol podepsala. Bylo proto řešiti otázku, zda žalovaná požívá ochrany nájemců. Jest nesporno, že se žalovaná se svým manželem a se svými dětmi nastěhovala na podzim roku 1927 do světnice v domě vypovídatelky, své tchyně. Spadá tudíž pod ochranu nájemců, jest třeba svolení soudu k výpovědi a bylo proto výpověď zrušiti. Podle § 6 (2) zák. na ochr. náj. nebyl manžel vypovězené, jenž byt sám najal a z něho až do svého odchodu platil činži, oprávněn odevzdati byt své matce, vypovídatelce, s poznámkou, že jí, matce, přísluší právo, vypovídanou v bytě ponechati nebo neponechati. Ve smlouvě se podle předpisu zákona pokračuje s příslušníky hlavy domácnosti, neprohlásí-li výslovně, že nechtějí pokračovati v nájemním poměru. Jest zjištěno výsledkem stran, že bylo pokračováno v nájemním poměru. **O d v o l a c í s o u d** ponechal výpověď v platnosti a uvedl v otázce, o níž tu jde, v **d ů v o d e h**: Soud první stolice má za to, že nerozhoduje obsah protokolu, nýbrž obsah skutečného přednesu. Tento názor nelze schváliti. Podle § 79 c. ř. s. nahrazuje přednes do protokolu písemné podání a jest ho upravití podle ustanovení o podáních. Podle § 76 c. ř. s. jest v každém podání kromě formálních náležitostí stručně vyličiti skutkové poměry, jimiž jsou odůvodněny návrhy podání. Podle § 78 čís. 2 c. ř. s. mají podání, jež jsou určena k přípravě ústního jednání, obsahovati předpisu § 76 c. ř. s. vyhovující vyličení skutkových poměrů, kterých se chce strana dovolávati při ústním jednání, by odůvodnila své návrhy nebo vyvrátila návrhy odpůrcovy, jakož i udání průvodních prostředků, jichž chce strana použiti při tomto jed-

nání, by dolíčila své vlastní údaje nebo vyvrátila skutková tvrzení odpůrcova. Vzhledem k těmto ustanovením zákona jest jasno, že pro přednes do protokolu platí totéž, jako pro písemná podání a že tedy jest rozhodným jen obsah přednesu v protokolu, nikoliv však to, co sice bylo předneseno stranou sepisovatelem protokolu, avšak nebylo pojato do protokolu. Jest ovšem pravda, že v případě, o nějž jde, byl protokol sepsán kancelářským úředníkem, nikoliv soudcem. Avšak ani to neospravedlňuje přednes nových námitek ve výpovědním řízení po uplynutí propadné lhůty. Zda a jaké nároky vzešly žalované z toho, že nebylo postupováno podle zákona, pokud se týče z neúplné protokolace, nepřichází v tomto sporu v úvahu. Jest tu tedy jediná námitka, že byla umluvena jednoměsíční výpověď, což však nebylo prokázáno.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolání, opřené o dovolací důvody čís. 2, 3 a 4 § 503 c. ř. s. právem vytýká, že odvolací soud pochybil, uznáv změnou rozsudku prvního soudu výpověď za účinnou, ježto prý nelze hleděti k námitce žalované, že její nájemní poměr se žalobkyní podléhá ochraně nájemníků a že jí proto nemůže býti dána výpověď bez soudního svolení, ana tato námitka není v protokolu o námitkách ze dne 16. října 1930, jež žalovaná v zákonné lhůtě ústně u soudu podala proti soudní výpovědi. Námitky proti výpovědi nájemní smlouvy mohou podle §§ 562, 566 c. ř. s. býti u soudu podány písemně nebo ústně ve lhůtě k tomu určené. Z toho plyne, že stačí, když žalovaná, jak bylo zjištěno, podávajíc dne 16. října 1930, tedy včas u soudu ústně námitky proti výpovědi, přednesla též skutečnosti opodstatňující onu námitku, třebaže tento přednes nedopatřením kancelářského úředníka nebyl pojat do protokolu o námitkách, což nemohlo býti na újmu straně, nanejvýš, uváží-li, že zákon připouští proti výpovědi i ústní námitky, jichž obsah byl v tomto případě zjištěn výsledkem kancelářského úředníka sepsavšího onen protokol. Ve věci soud prvního stupně rozhodl správně, přiznáv žalované ochranu nájemců a zrušiv z tohoto důvodu soudní výpověď, a odůvodnil toto rozhodnutí též v podstatě správně jednak poukazem k ustanovení § 6 (2) zák. o ochr. náj., jednak tím, že bylo se žalovanou po odchodu jejího manžela pokračováno v nájemním poměru.

Čís. 10678.

Právo knihovního věřitele schváliti dohodu o převzetí dluhu mezi starým a novým dlužníkem není podle německého práva časově omezeno. Schválení může se státi kdykoliv, dokonce i po zcizení nemovitosti nabyvatelem, dokud dluh zaplacením nebo jinak nezanikl. Schváliti dohodu může knihovní věřitel i jiným způsobem, než písemně, a to nejen výslovně, nýbrž i mlčky.